

TELEGRAFUL ROMÂN.

Are Marți, Joi și Sâmbătă.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful Român”

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Iulie-Septembrie al anului 1885, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată cetă.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfîrșește cu ultima Martie 1885, a-și înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârzia cu espedarea foiei *).

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fâșii de adresă dela abonamentul ultim.

Juriul din Sibiu.

Sub acest titlu diariul „Neue freie Presse” în numărul de Sâmbătă trecută la locul al doilea aduce un articol destul de important.

Noi românii ne avem reservele noastre față cu multe aserțiuni din acest articol. Suntem adevărat prezentați în numitul diariu ca agitatori, față cu cari din motive politice statul era îndreptățit la măsuri esecptionale. Nu vom perde din vedere nici aceea, că frații sași din Sibiu sunt prezentați ca jertfă a politicii românesce, urmărite cu multă tenacitate.

Abstragem — după cum am dis — dela facerea reflecșiunilor noastre și publicăm articolul în toată estensiunea lui.

Cetitorii noștri de bună seamă își vor face reservele, și totuși rămâne purul adevăr, cassarea juriului pentru motive reclamate de șovinismul pressei unguresce.

Eată articolul:

De ani de zile nu și-a audiat ministrul de justiție al Ungariei Dr. Pauler, atâtea cuvinte de laudă și recunoștință, ca acum de o săptămână încoace. La 8 Iuliu primi foaia oficială ungurească ordinațiunea ministrului de justiție,

prin care s'au cassat juriul din Sibiu și agendele tribunalului de presă din Sibiu s'au transpus la judecătoria din Cluș, și dela publicarea acestei dispozițiuni domnul Dr. Pauler a apucat pe cea mai bună cale, de a-și improspăta din nou mult ruinata sa popularitate. Diarele tăvăiează pre ministrul de justiție și laudă ordinațiunea ca pre o faptă națională. În realitate ea câștigă mai mare importanță prin tendența ce i-o atribuesc înflăcărații comentatori. Din aceste comentare vedem, că cei din Pesta au fost de tot nemulțămîți cu verdictele juriului de presă din Sibiu, și că juraților sași din Sibiu li s'a luat în nume de rău, că ei n'au judecat pe redactorii români, contra cărora procuratura de stat a intențat proces pentru agitațiune contra statului unguresc și a naționalității ungare, ci din contră i-au eliberat. „Pe viitoriu sasul se nu mai dea nici un verdict asupra țerei unguresce, și daco-românii întemeitori de patrie se nu mai aibă rađim în alianță cu sașii, din contră se fie ei siguri că pe viitoriu ei pentru revoluțiunea lor pe hârtie se vor pune la umbră pe basa unei judecări legale.” În aceste a reasumat „Pesti Napló” scopul și importanța ordinațiunii și organul special al regimului unguresc a aflate cu cale a reproduce aceste declarațiuni, ca dovadă a puterii celei aprobări, de care se bucură ele la guvern.

Fie cine va recunoaște că, nici cel mai neîmpăcat vrășmaș al guvernului unguresc nu va putea caracteriza mai potrivit această dispozițiune, ca și cum se face aici. Neînfrânata isbucnire din când în când a șovinismului și frica de crescerea Românilismului în Transilvania au dat cu prisos motive politice pentru ordinațiune și intercalarea ei în presa ungurească. Trăiesc oamenii în mania, că mișcarea națională dintre români se va putea opri, sau doară suprima chiar, dacă se va putea aplica față cu ea represiunea legii penale, pentru aceasta se detrage juriului de până acumă judicatura în cele ale presei, pentru aceasta se casează juriul din Sibiu; sașii din Ardeal se eschid direct dela oficiul de jurați, și jurații din Cluș fățiș sunt provocați să condamne pre jurnalistii și publicistii români, cari vor fi trași la forul lor. Se dovedesce din nou aci fatala împregiurare, cât de slabă este memoria popoarelor pentru propriile lor păsurii, și cât de puțin sunt ele dispuse a pune la inimă în doctrinele istoriei.

Nu mai cu vre-o 20 de ani mai nainte în Ungaria tribunalele militare eran judecătoria de presă, și nu trecea o săptămână fără jurnaliști condamnați și înecuați. Putut-a opri această persecuțiune evenimentele, pututu-a împedeca ea restituirea constituțiunei unguresce? Din contră, nu acesti martiri ai provisorului au fost cei mai aprigi contrari ai acestui sistem? În simțemintele națiunilor nu se face deosebire, dacă lupta este legală pentru o constituțiune, sau dacă scopul nisuițelor lor este utopie. Dacă poporul românesc urmăresce scopuri vrășmașe ideei de stat unguresce,

ele nu se vor abate prin verdictele de condamnare ale juraților unguri din Cluș, din contră modul prin care asemenea verdict se fac posibile, va produce nouă amărăciuni.

Ordinațiunea ministrului de justiție Dr. Pauler mai dovedesce și aceea că în Ungaria nu întru toate se măsură cu asemenea măsură. Se concedem că guvernul unguresc are motiv să se plângă asupra juraților din Sibiu, se concedem că unele verdicturi n'au chiar corespuns așteptărilor îndreptățite ale procurorului de stat. S'au întemplat însă asemenea lucruri numai în Sibiu? Nu au fost achitați și agitatori panslavisti de cătră juriul din Poșon? N'au achitat curtea cu jurați din Budapesta în casuri nenumărate pre acușări, cari au făcut cea mai estremă propagandă socialistă? N'au fost oare cu anii verdictele juraților din Pesta în cestțiuni de injurie egale cu negarea justiției? Câtă vreme a trecut, de când domnul Tisza a declarat publice în parlament, că om onorabil nu-și mai poate căuta dreptul la jurați? Nu jurații din capitală au pronunțat verdictul de nevinovat, când Iuliu Verhovay în un articol despre toastul din Cassovia al împăratului asupra țarului au tăbărit cu o ceată de insulte asupra regelui încoronat al Ungariei? I-a plăcut oare cuiva atunci se pretindă sau se ordine chiar din acest cas strămătarea juriului din Pesta la Torocz-Szent Márton sau la Neoplanta? Căți-va prea zeloși supuși au început atunci a vorbi despre restrângerea competenței juriului, în cele din urmă a învins înțelepciunea și juriul a rămas neatacat ca judecătoria de presă. În Sibiu însă pentru sberarea de condamnare în unele verdicte a cătorva deputați din stînga estremă s'a cassat juriul, nu se deleagă bunaoară altă judecătoria pentru anumite casuri, ci juriul săsesc se substitue prin unul unguresc. Cine poate afirma, că aici s'a măsurat cu aceeași măsură. Domnului Dr. Pauler îi place să-și împodobească cuvîntările cu citate clasice; nu-și aduce el oare aminte de ve. hia „regula iuris” a lui Paulus: „In omnibus quidem, maxime tamen in jure, aequitas spectanda est.”

Instituțiunea juriului în Ungaria a prins rădăcini, și cu una cu două ea nu se poate cassa: constituțiunea aceasta însă e izolată în viața de drept a Ungariei, și poporațiunea tocmai pentru aceasta stă rece înaintea ei. E vechia doctrina esperiată și de noi în Austria după care juratul nu-mai așa se poate adânci în chemarea sa, numai atunci poate cunoaște caracterul judecătoresc al vocațiunei sale, dacă el va avea să judece în diferite casuri de drept. Cât timp va exista el numai pentru delict de presă, activitatea sa și-o va considera ca una politică. Plîngerile ridicate de ani contra juriului din Pesta și în cele din urmă contra celui din Sibiu nu-și au isvorul în reînța celui chemat de a fi jurat, ci în ființa juriului special. Ce sunt însă aceste gravamine ridicate contra juriului de presă, fie ele ori cât de întemeiate, ce sunt ele în fața gravaminelor ridicate contra învățatelor judecătoria ordinare unguresce? Ce iconă ne-a prezentat mai de curînd procesul lui Koteles?

FOIȚA.

Premiele la Asilul Elena-Doamna.

Frumoasă și îmbucurătoare sărbătoare! — De sigur, când cine-va, amărit și descurajat într'alte părți și de alte priveriști, ar fi pe clin de a despara de mersul regulat al unei instituțiuni române, și în specie a unei instituțiuni de învățămînt, instituțiunea care i-ar arăta cu puternice probe că n'are drept a se lăsa pe clinul desnădejdei, ar fi Asilul Elena-Doamna, — scoala internat de care vorbiam și mai alaltăieri cetitorilor „Românului.”

Căci într'adevăr, cu cât vizitatorul cunoaște mai de aproape diferitele părți și elemente cari împreună alcătuiesc totul Asilului, cu atât mai mult resimte trebuința de a le împărtăși și altora. E! de unde scim!? Poate că vorbind mereu de bunătățile Asilului, un fel de bine-cuvîntată dar... vai! rarisimă contagiune, poate că una din acele molime de a face bine ar apuca pe cei cari, puși în aceeași pozițiune, ar putea dacă ar voi să facă tot astfel.

Alaltăieri era la Asilul Elena-Doamna distribuțiunea premiilor — sărbătoare școlară așteptată de copile cu acea impaciență, care face ca lucrul așteptat să ia înaintea ochilor imaginațiunei proporțiuni magice, mari ca din poveste.

Încă de dimineată, cei cari, mai nainte de oară de ce când s'a început sărbătoarea, veniseră la Asil și așteptând rătăceau prin parcul Asilului, după colinele căruia Bucureștii apar în toată împetrită lor întindere, aceia, dîc observa cu înlesnire că domnia de asupra întregului Asil un aer de bucurie, de veselă animațiune, de sprinteniță și mai tare ca de obicei. Ve asigur că bucătării chiar și rîndașii Asilului era mai veseli decât cum ar fi să fiă în celelalte zile. Pentru ce? Pentru că acel curent de inimă multămiră îi pătrunsese și pe ei; și pentru ei era sărbătoare.

Ba încă, — și aceasta nu e observațiunea noastră, și o mărturisim cu ciudă și neaz — ba încă nu numai acesti modești servitori privia cu mândria pe vizitatori, ci până și steagurile cari fâlăia falnic la porțile Asilului, până și frunzele de stejar cari șerpuia artistic pe coloanele sălei de onoare era mai... cum aș dîce?... mai vioaie, mai elocinte în pozițiunea și în situațiunea lor.

— Veți dta, dle, ne dîcea cu multă convingere o respectabilă doamnă care asistasă la împărțirea premiilor în sala universității, veți dta, ce deosebire! Până și steagurile de aci și de acolo se arată altfel. Oh! ce triste erau cele atârinate în vestibulul și pe scările Palatului universității! Mototolite, noroite, sdrențuite — și anume, bunaoară cel din dreapta

suind scara — aceste chindisite drapele erau imaginea fidelă a marasmului actual în care zace instituțiunea română. În urma incidentelor — cari era cât pe aci să devină accidente — în urma incidentelor de promoțiune de cari resună și aci cancelăriile liceelor și scările ministerului, și cari a ridicat la premiu pe cei cărora nici prin gând nu le trăsnea, trîntind în rîndul repetenților elevi de valoare, lumea mergea la intristată distribuțiune cu un spirit, care în ceea-ce privea felul lui, era întocmai ca și steagurile aruncate cu praștia pe ici pe colea prin Palatul universității. Adauge pe lângă aceasta căldura din sală pe care o cunoșteam și de mai nainte; nu uita îmbrăncelile, ghiontuelile și — nu vorbesc pe figurate — incalificabila purtare a unora din împiegații ministerului instituțiunei publice, cari în două zile pe an sunt domni și împărații sălei Senatului și țin să scia aceasta până și spinarea bietelor mume venite să-și vadă copii încoronați de Rege, ministru sau mitropolit — și astfel vei avea imaginea unei distribuțiuni de premie în oraș. Privește pe aceasta, aci pe colina Cotrocenilor, în aceste săli mari, din cari poți eși când vrei prin răcoarele coridoare unde întâlnești surisul și amabilitatea serviabilă a domnișoarelor pedagoge, ear nu interpelațiunile clasice ale celor cari se proptesc în ușa Senatului și strigă cât îi ia gura: nu e loc cocoană!! dar nu te înțelegi, cocoană?!.. Da dă-te la

Aici se adeverese axioma veche, basată pe experiență că nivelul tribunalelor învățate și cel al juriului în o țeară este unul și același. Nu se pot ridica plângeri asupra juriului fără a se scormoni cestiunea cvalității judecătorilor. În Ungaria nu se cugetă oamenii la cassarea juriului, și bine fac, schimbul ar fi cu mult mai rău. Dacă voesc însă oamenii se susțină juriului de presă, atunci ordonanța domnului Pauler față cu curtea cu jurații din Sibiu n'a fost nici politică nici îndreptățită.

Sibiu, în 7 Iuliu 1885.

Ne-am mărginit a informa publicul nostru cetitor în numărul trecut asupra celei mai nouă tendențe de maghiarizare a fanaticilor noștri compatrioți.

Ce se facem noi românii în fața acestor pericole, cari ne amenință patria, a cărei soarte ca unor credincioși fii ai ei ne zace la inimă? Ce se facem, ca să ne susținem naționalitatea și limba, „pentru care s'a luptat românul mai mult ca pentru viață?” Sta-vom cu mâinile încheștate, sau ne vom lupta între marginile legii contra acestui nefericit curent, care paralizează ori-ce înaintare adevărată în țara noastră?

Eată întrebările, cari ni se impun „quasi” de sine.

Grele timpuri au trecut peste capul nostru, dar cunoscuta venjoșie a românului a știut să ese din toate învingător. Huni, tătari, turci și toate ordoale barbare s'au străcurat și din lupta cea înfricoșată, care abia ne o putem numai închipui, — românul a rămas viu. Stând lucrul astfel, nimeni ca noi nu poate fi mai ușor sedus a se încrede, prea mult în forțele sale și a se lăsa în grija sorții, nimeni ca noi nu poate fi mai ușor împins spre tatala pasivitate și nepăsare. Facem deosebire aci între pasivitate și nepăsare. Pasivitatea am admis-o în politică, — aici nu discutăm asupra ei; nepăsarea se vede că o am primit-o pe cale convențională, din tradițiune și ea ne conduce în toate întreprinderile noastre.

Maghiarii și au înființat „Kultureglet”-ul lor acum câte-va luni la Cluș; nu va trece anul și el va dispune de un capital de 200,000. Asociațiunea transilvană pentru cultura și literatura poporului român a trecut deja preste al 20-lea an al existenței sale și abia dispune de 100 și câteva mii. Maghiarii susțin câteva decii de organe politice toate răspândite și bine spriginite, la noi vegetează cu chiu cu vai cele 4 jurnale cari le avem. Maghiarii sunt una la toate interesele lor naționale, la noi numărul celor ce se simt chemați de a fericii neamul românesc e așa de mare și așa de eterogen, încât o lucrare unitară și armonioasă este aproape cu neputință. Ne desbinăm în politică, în biserică, în viața socială și în viața privată. Ce e cauza? Nepăsarea. Dar așa nu mai poate merge mult. Trebuie să ne consolidăm, trăgându-ne bine seama, de ce mijloace dispunem, ce ne lipsește și ce putem face.

Poporul român are cultura inimii; el e bun, blând, recunoscător, darnic, — dar îi lipsește cultura minții. „Minte, minte nație românească” a exclamat Cichindeal că dacă te vei lumina cu minte nu va fi alt neam mai ales decât tine. Să-i dăm cunoștințe românului, idei, — și vom putea fi siguri că nici asilurile de copii, nici discurile în biserică și nici reuniunile regnicolare nu ne vor putea vătăma.

Ceea ce se dă în scoalele noastre populare, e cu mult prea puțin. Causa e parte dotațiunea miserabilă, parte în cele mai multe părți indolența ro-

mânului față de ea; nu-i cunoaște însemnătatea, o privește de o sarcină. Ar trebui luminat poporul înainte de toate în punctul acesta; să știe el de ce importantă e școala. Căci în minutul când va fi ajuns poporul a cunoaște importanța școlii, — în lupta aceasta sâlbatică pentru existență, el nu poate peri. Aceasta trebuie s'o facem afară de școală. Cum? Trebuie dezvoltat gustul de cetit al poporului; și ca să-i dezvoltăm gustul de cetit, datorința noastră a inteligenței, crescute din sudoarele feței lui, este să-i pregătim o lectură acomodată preceperii și firei sale.

S'a mai dis și dicem de nou, că întemierea unui diar poporal, condus de oameni cari cunosc referințele poporului, limba, firea și aplecarile sale deamănuntul, este o necesitate simțită. Condusă cu îngrijire o astfel de întreprindere ar putea face minuni.

Adunarea generală a asociațiunei transilvane este deja convocată; oare nu s'ar putea aici pune pe tapet cestiunea înființării unui astfel de jurnal? Noi credem că da. Căci unde ar fi oare un loc mai potrivit de inițiativă pe terenul luminării poporului ca aicea? Noi credem, ba suntem convinși că această idee va afla răsunset. Și de aceea încă de timpuriu atragem asupra ei atenția fie-cărui român cu inima loc, ca să putem pași la timpul seu cu destulă premeditare la discutarea cestiunei.

Trebuie se scim că poporul simte trebuința de lectură; și aceasta împregiurare e foarte însemnată. Numai că în lipsa de lectură potrivită, e sil-lit să recurgă la „Alecsandria,” „Visul maicei precești,” „Epistoli” și alte de soiul acesta, cari îi escită fantasia în direcțiunea credințelor deșarte și numai idei nu-i dau. Un jurnal poporal va trebui să scie un frumosul, cu ceea ce este folositor, ca astfel să lărgească cercul cel mărginit de vedere al poporului; va se dăcă să dea românului, ceea ce îi lipsește, cultura minții.

Deschidem cu plăcere coloanele jurnalului nostru, de a discuta asupra cestiunei, ca astfel să se lămurească lucrul din toate punctele de vedere.

E timpul suprem să ne desbrăcăm de indolență. Să știe maghiarii, că n'au de a face cu o masă rece de lut, pe care o pot îndoi după cum voiesc. Facem ce face oricine, — ne apărăm și totodată pășim înainte.

Yff.

Varietăți.

* (Concert.) Ca prin farmec uită omul ne-cazurile vieții, asupririle de tot soiul, supărările provenite din frecări de interes personal, toate ca prin farmec le uită omul în fața artei, și el desbrăcându-se de partea pământească, dă voie liberă inimii, ca ea să stăpânească. O asemenea stare sufletească este adevărată recreațiune pentru noi Sibiienii, cari în monotonia zilelor sezonului mort mai aveam a ne lupta cu nesătușul diarelor în reproducerea de sciri politice cari de cari mai apte a ne amări inimile.

O adevărată recreațiune și mulțumire sufletească a fost pentru noi seara de aseară. Reuniunea de musică de aici „Hermannstädter Männergesangverein” a arangiat aseară un concert în pavilionul din grădina „Hermann.” Programul a stat din 12 numeri, dintre cari 5 a executat capela orașului 1 violoncel solo cu acompaniament de piano 1 tenor solo și coruri. Concertul s'a început precis la 8 oare și a durat până după 11.

Programul a fost bogat aleasă și executată cu multă precizie. Locul de onoare se cuvine corurilor.

Frumos și cu mult sentiment a fost executat Nr 2. Husarenlied op 16. Nr 1. de Ignaz Brühl drăgălaș și cu multă fineță „Freude in Ehren” de C. Spohn, de tot frumos a fost însă Nr 4. al programei der „Wassermann.” Dela pianissimurile cele mai fine până la fortissimo cel mai puternic nu s'a observat o singură notă disarmonică, nu un singur glas forțat, toate erau întregi, rotunjite, esprimate cu cunoscință de lucru după cum se mișcă bastonul de tact al conducătorului, și aceasta s'a observat consecuent, deși tenorii primi trebuiau se dea de multe-ori „a” și „b” superior din pept.

Aplausele publicului nu mai aveau sfârșit, toate piesele următoare asemenea acesteia executate, trebuiau repetate. Brav s'au ținut solurile și foarte brav și orchestra.

Am ramas încântați de succesul de aseară al reuniunii „Hermannstädter Männer Gesangverein” și din nou s'a întărit în noi convingerea că un conducătoru dibaciu pricepătoru de lucru în scurt timp poate face, ca omul se nu mai cunoască lucrurile cari altcum nu-i erau străine.

Reuniunea de care vorbim pentru prima dată a pășit eri sub conducerea noului ei dirigent a domnului George Dima. Nu noi o dicem, o au dis alții, și noi o repetăm. Noua conducere în timp scurt a făcut de lumea în reuniunea de acum nu mai cunoaște pre cea vechiă.

În zilele noastre de grea cercare cultura e chemată a aduce echilibru în ordinea lucrurilor. Germanii noștri din Sibiu ne-au documentat din nou că stau pe o treaptă înaltă în cultură, și dacă e vorba de cuceriri, noi suntem de convingerea că sute de ani va trebui se ostenească maghiarii, până vor ajunge la gradul de cultură al germanilor.

* (Manuscrisele lui Napoleon I) Se scrie din Florența cu data de 12/24 Februarie diariului „Figaro,” din Paris:

„Italia a rescumpărat dela lordul Ashburnham pentru suma de 575,000 de fr. o colecție de comori neprețuite cuprindând ca vre-o 2000 de volume.

„Acest prețios deposit a fost instalat în una din sălile Laurenzianei unde poate fi vizitat chiar de acum cu permisie specială. Dicem vizitat dar nu studiat; această favoare va fi rezervată pentru un oare-care timp savanților italieni pentru a li se lăsa lor onoarea descoperirilor ce se vor face în acest fond pe cât de avut pe atât și de neexplorat. Lordul Ashburnham le-a păstrat cincideci de ani fără a îngădui vre-odată cuiva să le deschiză.

„Dar colecția nu cuprinde numai manuscrisele furate Italiei, ci se compune și din manuscrise, scrisori și documente diferite ale lui Napoleon I, sau mai bine dis ale lui Bonaparte scolar și tinăr oficer, până după aședul orașului Toulon. Un catalog amănunțit ar fi cu neputință de făcut aci. Să menționăm numai cincideci de caete toate autografiate, conținând romane, novele, o *Storia di Corsica*, extracte dintr'un mare număr de autori, cursuri și lecții din școala dela Brieune corespondența lui cu Paoli, brevetul lui de căpitan subscris de Ludovic XVI, întâiul lui pașport, etc. etc. Aceste hârtii sunt o proprietate națională. Cum a lăsat guvernul frances să-i scape din mână aceste prețioase relieve?

„Manuscrisele lui Napoleon au fost cuprinse în această vândare pentru o sumă relativ modestă.

o parte, cocoană!! Lucrul dracului, cocoană, da unde suntem aci!!? — Și altele multe;... Deu! dragul meu domn, continuă bețrana dnă, și-o mărturisesc din inimă; viu cu plăcere aci să-mi ved nepoata luând premiu, dar me duc cutremurându-me la fie-care 29 Iunie să-mi sorb din ochi copilul care îmi ea coroană în fie-care an, căci totdeauna stau rugătoare în timp de un ceas în fața cutărui sub-șef dela cutare sub-masă din cutare sub-diviziune a ministerului; figură de obicei displăcută și voce răgușită care mi strigă într'una: nu e loc cocoană, n'o se te pui în cap! — Ca și cum capul dsale lincăit de pomadă și de formă gogoneață, l'ași dorii eu drept scaun...

Nu știu dacă cele ce-mi spunea respectabila bețrenă se petrec întocmai dela o vreme încoace, știu numai că toate aceste plângeri erau debitate cu un ton de adevăr atât de elocinte încât ne pătrunsesse și pe noi.

În sala de onoare a Asilului lumea se strânsese. D. ministru al instrucțiunei, urmat de d. director al ministerului, sosise și solemnitatea începu. Cântece și poezii. *Amant alterna Camenae*.

Șiți că profesorii de musică ai Asilului au tot dreptul se fie mândrii de elevele lor? În specie amicul nostru Cohen poate să se înfățișeze cu d. șoarele Hristodor, Nicolescu și Stegărescu înaintea ori-cărui juriu de esaminatori, fie ei cât de severi pentru

nisec debutante în ale artei? Musică clasică, arie ușoare, solo, și duo, și trio din opere celebre, elevele dlui Mauriciu Cohen le atacă și le reușesc adesea cu o siguranță cu atât mai de minune cu cât totdeauna această siguranță nu se indoesce de nimic. Cu atât mai biue! În artă, principiul lui Descartes: „în îndoeală, abține-te” ar fi păgubitor; a încerca e condițiunea esențială a succesului: „încerc, deci voi reuși” e adevărat și folositor mai cu samă la musică.

De altmintealea, dulceața, puritatea, aș dice... catifelatura vocii dșoarei Stegărescu, sciința și conștienta siguranță a dșoarei Nicolescu, virtuositatea și puterea vocii dșoarei Hristodor, sunt calități deja câștigate și cari cu timpul și cu studii vor ajunge desăvârșite, alăturându-se pe lângă ele și acele calități de căpetenie: unitatea în emisiune, cărmuirea sigură a acestei emisiuni, tranzițiunile reușite, și în fine sentimentul, viața fraselor musicale care — o mărturisesc cu atât mai multă franchetă cu cât mai mare m'ei speranță că va veni — care viață aji e slabă de tot în cântul d-șoarelor Nicolescu, Stegărescu, și Hristodor. Totuși, talentul deja vedit și recunoscut al acestor trei domnișoare merită toată atențiunea acelor care urmăresc cu drag mersul încă nesigur al artelor române. Noi vom reveni cu plăcere asupra acestor tinere talente ori de câte ori ocaziunea ni se va mai înfățișa, și am saluta cu

bucurie aparițiunea uneia sau tuturor pe viitoarea scenă a viitoarei opere române din viitoarea stagiune.

Alternând cu Gounod, Wagner, Halévy și alții, versurile a diferite eleve din clasele superioare ale Asilului sau ale domnișoarelor care au absolvat deja cursurile, nu voi dice ca acel bețren colonel din *Le Monde où l'on s'ennue* că'n bucățile d-șoarelor Barbulescu, Botez, Keminger, Nanu, Urechia, Barabas și altele, *il y avait un beau vers*, dar mărturisesc că multe foarte multe versuri frumoase, pitoresci, într'un cuvânt poetice, au încântat auzul ascultătorilor.

În urmă, după o cuvântare a dlui B. Constantinescu și un răspuns a dlui ministru al instrucțiunii, a început distribuțiunea premiilor, salutată din când în când de musica militară pe care ecoul o repeta cu plăcere. Era doios a privi micile orfane venind în fața ministrului, privindu-l cu candoare și în urmă uitându-se cu grijă la d-șoara Alessiu, singura autoritate ce ele cunosc și recunosc, să vadă dacă bine sau rău au făcut.

Publicul ca și ministrul, după sfârșitul strigării premiilor au vizitat salele de pictură, desen, lucrări în teracotă și în gravură (prof. d. Popp) despre cari în parte am vorbit cetitorilor „Românului.” În urmă sala de espozițiune a lucrului în care țesăturile de

Agentul italian, d. Villari, a făcut o afacere minunată. În adevăr, de când sunt espuse în Laurenziana lordul Roserberry a reînviat de două ori propunerea de ale cumpăra pentru 50,000 de franci.

„Același lord a oferit pentru un Uffizio della modona, operă a lui Sinibaldi, cu data 1485. suma rotundă de 175,000 de franci! preste tot 225,000 de franci pentru două losuri dintr-o colecție ce a costat 575,000 de franci.

„Opera lui Dante cuprinde treizeci și patru de manuscrise. Dece dintr'ensele au găsit deja un cumpărător cu 50,000 de franci. Se află o mulțime de copii din Divina Commedia din secolul al 14-lea și al 15-lea cu note de ale contemporanilor.

„Podoaba colecției este faimosul Pliniu din secolul al 9-lea, care făcuse parte din colecția Medicis, pe urmă din Riccardiana de unde dispăru, nelăsându-și decât numele pe catalog.

* (Stejarul uriaș preistoric.) — Una din curiozitățile esposiției universale din Anivers demne de atenția învățaților și a publicului, este stejarul uriaș antedelvian.

De câți-va ani tot ce aparține lumii preistorice a devenit un obiect de curiozitate și în același timp un subiect de studiu. Pământul simplifică uneori aceste cercetări dând lumii uimite unele din acele elemente, grație cărora s'a schițat istoria întâilor sei locuitori și acelor dintâi vegetale. Așa, acum un an și jumătate, Rhonul aduse la suprafața apelor sale cel mai frumos specimen cunoscut al vegetației antedelviane. Era stejarul uriaș care a fost transportat dela țărmurile Rhonului pe malurile Escautului.

Acest arbore e interesant atât prin perfectă sa conservare cât și prin mărimea lui cea uimitoare. Trunchiul seu are acum o lungime de 31 metri dar când se ridica falnic spre cer, trebuie să fie măsurat cel puțin 50 metri; are un volum de 35 metri și cântărește 55,000 kilograme; circumferința bazei sale e de 9 metri, puțin mai sus atinge 6 metri, la 27 metri înălțime ea e încă de 3 metri.

Acest stejar, pe care botaniștii 'l rânduesc în specia *Quercus Pedunculata* formează un contrast curios cu această esposiție universală în care omul se fălesce cu produsele muncii sale. Pare a fi pus acolo pentru a aminti tuturor începuturile acestei omeniri care înfrânge ați puterea naturii. Bătrânețea lui e atât de mare în cât a trebuit să adăpostească pe cei dintâi oameni și pe animalele uriașe ale căror rămășițe figurează în câte-va muzee din Belgia.

* (Mulțămită publică.) Pentru biblioteca scoalei capitale gr. or. române din Reșinari se făcură în decursul anului școlastic 1884—85 următoarele daruri ș. a.

I. Dl George I. Lahovari, secretar general al societății geografice române și deputat în camera (România) a donat: „Regatul României față cu celelalte regate europene”; „Buletinul societății geografice române” anul III 1882, anul IV 1883 sem. I și II, anul V 1884 sem. I (part. I și II) sem. II (part. I și II), anul VI 1885 trimestrul I și „Raportul” dsale către adunarea generală din 10/25 Februarie 1885.

II. Dl Dr. D. Popoviciu Barcianu, profesor seminarial în Sibiu: Raportul dsale despre „Lucrul de mână în scoalele de băieți.”

III. Dl N. Droc Barcian, director al gimnasiului din Giurgiu: „Notițe istorice despre scoalele din orașul Giurgiu și jud. Vlașca.”

IV. Dl Dr. St. Păcurariu, avocat: „Românii și universitatea fondului regiu.”

V. P. O. comitet al Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român: ne trimite regulat foaia Asociațiunii, și ne-a

pânză, groasă și subțire de borangicuri, de vâlnice (nu toate desemnurile vâlnicelor sunt reușite), de cusături artistice (o batistă mai cu seamă era un model de artă și de răbdare), de flori artificiale au atras îndelung atențiunea vizitatorilor.

Și astfel, pretutindeni, prin saloane și coridoare prin săli și cabinete, o continuă veselie, întemeiată pe conștiința datoriei îndeplinite,

La plecare, în coridorul de jos, lângă scara de asupra căreia stau portretele celor două Mame și eterne binefăcătoare ale acestei admirabile instituțiuni Elena Doamna și Regina Elisabeta vădăurăm un grup de vre-o 20—30 de mici fetițe care așteptânduși pedagoga vorbiau cu volubilitate împărțându-și o veste care părea capitală, enormă, ne mai audită, căci toate gâturile se întinseră spre cele ce vorbiau, ear ochii sorbeau cuvintele..

Ne apropiăm. Două audiseră că la prânz avea se li se dea înghețată la masă, și vre o patru esplicau celorlalte bunăteatea, gustul, minunea de dulceață a acestui lucru care se numește înghețată și... „care este o prăjitură cu ghiață dulce...”

Gion.

trimis și „Studii asupra constituțiunii românilor” fascicula IX de G. G. Meitani, donată de autor.

VI. Dl Petru Hambășan comerciant în Reșinari a donat 7 opuri în 7 volume de diferiți autori.

VII. Înaltul Ministeriu reg. ung. de culte și instrucțiune, a dispus a ni se trimite organul școlar „Néptanítók lapja.”

VIII. Dl Inspector reg. ung. de scoale al comitatului Sibiului, a donat „Arany Kalász koszorú.”

IX. On. redacțiune a foaii „Biserica ortodoxă română” (București) ne trimite foaia anului al IX.

X. On. redacțiune a foaii „Ortodocsul” (București) ne trimite foaia.

XI. Dl Iacob C. Negruzzi, director al revistei „Convorbiri literare” ne a trimis revista dsale până în Aprilie 1885.

XII. On. redacțiune a diarului „Telegraphul” (București) ne a trimis diarul până la mijlocul lui Decembre 1884.

Pentru aceste daruri făcute bibliotecii scoalei noastre, subscrisul director exprimă marimimșilor donatori cele mai călduroase mulțămite.

Reșinari, 6 Iunie 1885.

C. Hambășan,
director.

* (Omor.) Duminecă noaptea spre Luni nisce făptuitori până acum necunoscuți, au omorit pe judele comunal din Șibot **Vasile Măndeanu**. Acesta a durmit în curte pe pământ învelit într'o bundă și criminalii apropiându-se de densus și vâdându-l că doarme i-au crepat capul cu secura.

Vasile Măndeanu a fost un om de rară onestitate și de caracter firm. Atât, ca jude comunal cât și ca primul episcop al bisericii gr. or. din Șibot el a dovedit un zel și devotament rar și prin aceasta și-a câștigat iubirea și stima tuturor consătenilor, pentru a căror prosperitate spirituală și materială s'a interesat în mod deosebit; ca persoană încreștută el avea mare trecere la institutele de credit din Orăștie, unde era cavent aproape pentru comuna întreagă. Ca episcop a adus în ordine perfectă averea bisericii care era pe aci să se periclitaze prin episcopiiile de mai înainte.

Comuna întreagă regretă tragicul sfârșit ce l'a avut acest om de omenie. Despre rezultatul cercetărilor judecătorești ve voi încunoscînța succesive.

* (Fantasii chimice.) Chimistii nu sunt totdeauna oameni posomorți; se găsesc adesea cărora le place gluma. Eată o istorioară care ne va dovedi aceasta.

Proprietarul uneia din cele mai frumoase vile din apropierea Parisului poseda o colecțiune de trandafiri care făcea admirațiunea vizitatorilor sei. Toate varietățile le găseai acolo.

— Nu tocmai toate, dise mai deunăzi cineva

— Ba chiar toate, die, răspune colecționarul lovit în amorul seu propriu. — Oh! și trandafirul verde și cel albastru? — Nu există trandafiri verzi și albastri. — Ași! — Ba nu! — Ba da! Și discuțiunea amenința să devie mai vie, când sună clopotul la oara mesei.

Care însă nu fu mirarea colecționarului când sculându-se din pat vreo opt zile mai în urmă, i se aduse un frumos buchet de trandafiri verzi și albastri! Mirarea lui deveni și mai mare, coborându-se în grădină. Toți trandafirii sei avea colorile cele mai escelente. Mai toți și schimbaseră culoarea; trandafiri verzi, trandafiri lila, trandafiri galbeni ca sovranol, trandafiri pestriți... Toți, varietăți noi și cu totul necunoscute... Totul se transformase ca prin minune. E lesne de înțeles că natura nu făcuse aceasta minune, ci numai chimia, vai! trecuse pe acolo.

Căci într'adevăr e foarte lesne de a da florilor colorile cele mai ciudate.

Dacă floarea e tăiată, destinată unui buchet, se pune într'o baie cu puțin carbonat de potaș, pe urmă se spală cu apă curată și în urmă se afundă într'o soluțiune de fucsină, în apă distilată sau apă de ploaie. Cu fucsină așa numită albastru luminei, un trandafir alb ese din baie absolut albastru cu o tinctură verde devine verde deschis. Dacă se pune mai puțin potaș, atunci vopseaua nu se lipsește peste tot și floarea rămâne pestriță. Adesea ori trandafirii de o singură culoare sau pestriți au la margine o vargă albastru închisă și nisce raze ca gușa porumbelului. Dacă vopsești bobocii, capeti nisce trandafiri curioși: linii albastre, pete albastre cu mijlocul alb.

Nici o dată n'ai crede că acești trandafiri sunt vopsiți; iluziunea e complectă, țin tot atât cât și cei alți trandafiri și și conservă mirosul.

Pentru a vopsi florile pe cracă, e de ajuns ca dimineța, de vreme înaintea soarelui, să le presari cu praf de fucsină de deosebite colorii, roua topesce praful, și florile sunt vopsite. Crimă groasnică.

Eată în scurt, arta de a sulemenii florile unei grădini. Să vopsești un buchet, fie, treacă meargă

pentru o dată, dar să sulemenesti o grădină întreagă! Carnavalul florilor! Sărmane flori!

Dar suntem convingi că nimeni nu va abusa de această artă de a vopsi florile. „Voința N.”

* (Mulțămită publică.) Încă în anul trecut ne-am luat permisiune a ne adresa prin apeluri în diferite părți ale Transilvaniei, către toți binefăcătorii și generoșii părtinitori ai institutelor cultului divin, fără deosebire de naționalitate și religie, a ne sprigini și ajuta prin binevoitoriul domnealor concurs, într'u termina zidirea bisericii noastre.

Cu viuă bucurie constatăm, că întreprinderea noastră a avut rezultatul dorit, căci administrând din diferitele părți suma considerabilă de 578 fl. 80 cr., astăzi suntem în plăcută pozițiune a vedea biserica, de și nu toată, dar cel puțin în partea internă, terminată.

Nă ținem drept-aceea de sânta noastră datorință a aduce pe calea aceasta atât doamnelor și dlor colectanți cât și marimimșilor contribuitori, cari prin obolul adus pe altariul bisericii, ne-a făcut posibilă ajungerea scopului ce ne-am propus, sincera noastră mulțămită.

Lăsând deci să urmeze lista marimimșilor contribuitori, ne cerem totodată scusă pentru întârzierea cu publicarea acestei liste ce, din aceea cauză nu s'a putut face, căci multe liste abia acum au încurs, ear altele nici până în ziua de astăzi. Profităm așa dar de ocaziune pentru a ruga pre toți acei pt. colectanți, cari nu ne-a returnat listele până astăzi, a ni le trimite cât de curând.

Deva la 2/14 Iuliu 1885.

Aurelia Pop.

Vilma Moldovan.

Doamna Maria Illyés 10 fl., DDni. Ardelean Nicodin 10 fl., N. Opra și soția Marta 5 fl., Pogány György comite suprem 5 fl., Kenderey Farkas 1 fl., Sándor Miklos 1 fl., Dobai Ferencz 1 fl., Rigó Gyula 1 fl., Fröhlich Karl 30 cr., Nádasdy Nándor 1 fl., Farkas Ignátz 50 cr., Iancso Lajos 50 cr., Nán Laszló 50 cr., Lengyel Daniel 2 fl., Rettégi Gyárfás 50 cr., Ioane Matiu 3 fl., David Iosef 1 fl., dna Calah 1 fl., dna Măsvilági Rebeca 2 fl., dl Németh Lajos 50 cr., dna Pogány Adám 2 fl., L. h. 50 cr., Pap Hermin 1 fl., dl George Vraciu 1 fl., Nadasdi Iosef 1 fl., dșoara Szereday Roza 1 fl., dna Issekutz Márton 1 fl., dna Brusz Iosefin 1 fl., dna Pogatsnik 1 fl., dna Issekusz Gergely 1 fl., dna Issekusz Pál 1 fl., dl Löwenhardt Samu 3 fl., dna Löwenhardt Kata 2 fl., dna Miklós Lajos 1 fl., dna Hannel Mihály 5 fl., dl Sándor Iosef 1 fl., Eperjesy Domokos 1 fl., doamna Eufemia Horváth 2 fl., dna Victoria Șulufiu 1 fl., domnul Reichenberger Szigmond 1 fl., doamna Elena Simionășiu 1 fl., dna Catarina Olariu 5 fl., dl Pavicsics Iosef 1 fl., dna Csabi Iosef 1 fl., dna Bene Vilmos 1 fl., Aloisia Meister 1 fl., dșoara Maria Cuteanu 2 fl., dna Roza Cuteanu 1 fl., dl Șerban Iuon 2 fl., dna Dobay 1 fl., dl Mihályi Béla 50 cr., dșoarele Beke 2 fl., dna Maria Gerendi 2 fl., dna Solyom Fekete 2 fl., domnul Meysonie Iosef 1 fl., dna Mausecka 1 fl., domnul Boross 1 fl., doamna Pavoli 1 fl., doamna Evoine Terbots 1 fl., domnul Lázár György 2 fl., domnișoara Nádasdy Roza 1 fl.; doamna Schuller 1 fl., dna Inczédi 1 fl., dna Iulia Sándor Arad 10 fl., dl Dr. Atanasiu Sándor Arad 10 fl., dmne Réthy 50 cr., Imets 1 fl., Istvánfi 50 cr., Genevy 1 fl., Barsay 1 fl., Kozolay 50 cr., Andersen 50 cr., Iszekusz Kati 1 fl., Zara 5 fl., Roșca Maria 1 fl., Lucreța Olariu 2 fl., Lengyel Malvina 1 fl., László 1 fl., Alsó 2 fl., Téglás 1 fl., dl Toth László 1 fl., dna Dr. Balogné 1 fl., dl Ioane Lazariciu 5 fl., dna Nina Hollaky 10 fl., dl Balomiri 1 fl., dna Elisabetha Rauh 1 fl., dl Iuliu Herbay 1 fl., dna Eperjesy 1 fl., Elena Pap Longinu 5 fl., Anna Petco 5 fl., dl Ioane Papiu 5 fl., Dr. Lazar Petco 5 fl., Zsuzsica Login 1 fl., Petru Merina 1 fl., dl G. Almașescu 2 fl., Rosner Iosef 1 fl., Marisca Anna 30 cr. Maria Oradeanu 30 cr., Ioane Totu 50 cr., dl Nicita Rotici 5 fl., dl Oradeanu Iosiv 5 fl., Sari Nicotár 60 cr., Zsuzsica Ghila 1 fl., Munteanu Petru 1 fl., Daniel Rozsi 20 cr., dna Szántó Trési 2 fl., Hermína Moga 1 fl., Berda Lina și Nicolae 2 fl., Colobrat Anica 1 fl., Streșeu George 40 cr., dl Hordea Alexandru 10 fl., Curta Nicolae 2 fl., Rațiu Avram 1 fl., dl Emil Gergelyfy 5 fl., dna Lazar Anna 1 fl., Oredean Lizi 1 fl., Petru Mircea 1 fl., Pitica George 50 cr., dl Ioan Ghila 2 fl., Nicolau Șocander 1 fl., Nagy Antal 1 fl., Pap János a Linii 1 fl., Igna George 1 fl., vęd. Cristina Duma 50 cr., Igna Ester 40 cr., Lupșa Maria 50 cr., Susán Dani 1 fl., dl Popovics Ignatie 1 fl., Samuil Popu avocat 1 fl., Nicolae Șinca, preot 1 fl., Francisc Ulain 2 fl., Avram Suci, preot 1 fl., Csanádi János 2 fl., Ioan Popoviciu, preot 1 fl., Tovie Papa, preot 1 fl., Iosif Ghila, 1 fl., dna Maria Herbay 2 fl., George Nicotár 5 fl., Ioan Stoica 1 fl., N. N. 1 fl., dl Ghiță Pap 1 fl., Quaternik George 1 fl., Spányik Iosef 50 cr., Kamprat & Cp. 1 fl., Alesandru Risto fl., Alesandru Czura 1 fl., August Draghiciu 1 fl., Iudita Secula 1 fl., George Secula 5 fl., Márkosi László 1 fl., Streuer Petru 2 fl., Nicolae Șerban 2 fl., Chirilă Tecoi preot 2 fl.

(Va urma.)

Loterie.

Sâmbătă 18 Iuliu n. 1885.

Buda: 90 42 65 60 38

Nr. 358.

[1046] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci mai jos însemnate dela scoala capitală gr. or. din Veneția inferioară se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

a) Postul de învățător primariu cu salariu anual de 350 fl. v. a. solvibil în rate lunari anticipative 8 orgii lemne de foc și cuartir liber în edificiul scoalei.

b) Postul de învățătoriu secundar cu salar anual de 250 fl. v. a. solvibil în rate lunari anticipative 6 orgii lemne de foc și cuartir liber în edificiul scoalei.

Doritorii de a ocupa vre unul din aceste posturi au a-și substerne suplicele lor instruite conform legilor în vigoare către subscrisul oficiu până la termenul sus indicat.

Făgăraș, 22 Iunie, 1885.

Oficiul protopresbiterial al trac-tului Făgărașului.

În conțelegere cu eforia scoalei capitale din Veneția inferioară.

Iuliu Dan,
administr. protopresb.

Nr. 455.

[1045] 2—3

CONCURS.

Devenind vacante stațiunile de învățătoriu din comunele mai jos însemnate ale protopresbiteratului Branului, pentru întregirea acestora se publică concurs cu termen de 30 zile dela datul de jos.

1. Cristian, pentru clasa II cu salariu anual de 330 fl. v. a. plătit din cassa alodială.

2. Vleden, pentru clasa I cu salariu anual de 150 fl. v. a. din cassa comună, cuartir liber și lemne pentru foc.

Doritorii de a ocupa vreunul din aceste posturi, vor așterne petițiunile lor instruite conform legilor în vigoare

la subsemnatul oficiu protopresbiterial până la termenul mai sus indicat.

Zernești în 16 Iunie 1885.

În conțelegere cu comitetul parochial concerninte.

Oficiul protopresbiterial al Branului.
Traian Mețian,

Nr. 142.

[1048] 2—3

CONCURS.

Devenind vacante ambe posturile de învățători la scoala noastră confesională gr. or. din Porcesti, prin aceasta se escrie concurs pentru întregirea lor.

Emolumentele împreunate cu aceste posturi sunt câte 300 fl. v. a. anuali și cuartir natural.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi au a-și substerne cere-rile concursuali instruite conform prescrișelor în vigoare la oficiul protopresbiterial gr. or. al Avrigului (posta Avrig Felek) până la 9 August a. c. st. vechiu.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Avrigului.

Avrig 11 Iuliu, 1885.

Ioan Cădea,
administr. protopresb.

Nr. 114.

[1049] 2—3

CONCURS.

Devenind vacante trei posturi de învățători la scoala noastră capitală gr. or. română din Avrig prin aceasta se escrie concurs pentru întregirea lor.

Emolumentele împreunate cu aceste posturi sunt câte 300 fl. v. a. anuali și cuartir natural.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi au a-și substerne cere-rile concursuali instruite conform prescriptelor din vigoare, în special cu atestat de cualificațiune pentru scoalele capitale, la oficiul protopresbiterial.

ral gr. or. al Avrigului (posta Avrig Felek) până la 26 Iuliu a. c. st. v.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Avrigului.

Avrig, 1 Iuliu 1885.

Ioan Cădea,
administr. protopresb.

Concurs de licitațiune.

In 20 Iuliu (1 August)

a. c. se va ținea în comuna **Albac**, protopopiatul Câmpeni, licitație minuendă verbal și cu oferte pentru **clădirea unei biserici greco-orientale.**

Prețul strigării este **8524 fl. 96 cr. v. a.**, ear doritorii de a licita sunt îndatorați a depune un vadiu de 10%, care va servi ca garan-ție până după finirea și predarea lucrului ca acceptabil prin un expert.

Ofertele sunt a se adresa oficiului parochial gr. or. din Albac posta ultimă Câmpeni (Topánfalva) — unde se pot vedea și planurile, preliminarie și condițiunile mai detaiate de clădire.

[1051] 1—3

Licitațiunea, se va ținea în ziua defiptă la **10 oare a. m. în edificiul scoalei din loc.**

Din ședința comitetului parochial ținută în Albac în 16 Iunie 1885.

Ioane Todea, Teodor Pașca,
parochul locului. not. comit. parochial.

Concurs de licitațiune.

Continuarea și finirea edificării nouzidinei biserici gr. or. române din Arpatac, protopresbiteratul Trei-Scaunelor, se va da prin licitațiune minuendă minusoferintelui pre lângă o garanță de 300 fl. v. a.

Licitațiunea se va ținea **Duminică în 14/26 Iuliu 1885 la oarele 3 după am. în scoala comună din loc** prin oferte în scris și verbal.

Terminul ofertelor în scris, — adresate oficiului parochial gr. or. din Arpatac, p. u. Botfalva, — se ficează pre aceeași zi până la oarele 2 p. m.

Suma edificării, — calculată și statorită de inginer, — face 3586 fl. 87 cr. v. a.

Planul, preliminarul de spese și condițiunile de clădire se pot vedea și studia ori și când la oficiul parochial din Arpatac.

Arpatac la 27 Iunie, 1885 st. v.

[1041] 3—3 **Dionisiu Nistor,**
paroch și președ. comit. parochial.

234 szám 1885.

[1050] 1—1

Árverési hirdmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a balázsfalvi kir. járás-bírótság 908 számú 1885 végzése által a nagy-szebeni „Albina” hitelintézet javára Siárléa Absolon ellen 567 frt. 50 kr. tőke, ennek 1883 év július hó 20 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 44 frt 91 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróságilag foglalt és 1047 frtra becsült 2 pejszőrdi anya kancza, egyike kis paripa csikos, 1 drb 2 éves 15 markos piros pejmen csikó, 2 drb 3 éves bival ökör, 1 ökör szekér 3 lószekér, 1 drb 110 vedres és 6 drb 50 vedres hordó, 1 drb 5 éves fejer kocza, 7 drb 7 hónapos malacz-zal, 1 drb egy éves fekete kocza 6 malacz-zal, 1 fekete 2 éves kan, 10 anya juh, és 6 drb idei bárányból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1166/1885 sz. ki-küldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Cicsó Holdvilágon alperes lakásán leendő eszközlésére **1885-ik év Julius hó 28-ik napjának délelőtt 10 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsá-ron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában meg-állapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Balázsfalván 1885-ik évi Julius hó 13-ik napján.

Thát György,
kir. bírósági végrehajtó.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1885.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiiu				
	Tren omnibus	Tren accele-rat	Tren omnibus	Tren de per-soane		Tren de per-soane	Tren accele-rat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren accele-rat	Tren de per-soane	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de per-soane	Tren accele-rat		Tren de per-soane	Tren omnibus	Tren de per-soane	Tren omnibus		
Viena	—	7.15	—	—	București	—	5.—	7.45	—	Viena	7.15	11.—	—	Teiuș	11.09	3.56	—	Copșa mică	—	—	3.02	1.11		
Budapesta	6.47	1.45	3.15	6.20	Predeal	—	9.47	12.50	—	Budapesta	1.45	8.05	8.—	Alba-Iulia	11.56	4.27	—	Șeica mare	—	—	3.30	1.32		
Szolnok	11.22	3.51	7.29	9.26	Timiș	—	10.11	1.40	—	Szolnok	4.02	11.02	12.—	Vințul de jos	12.20	4.53	—	Loamneș	—	—	3.47	2.01		
P. Ladány	2.25	5.28	8.27	11.40	Brașov	6.22	10.51	2.55	—	Arad	7.53	3.37	5.55	Șibot	12.25	5.19	—	Ocna	—	—	4.09	2.24		
Oradea-mare	5.33	6.46	—	1.28	Feldioara	7.01	11.18	3.38	—	Glogovaț	—	4.—	6.05	Orăștia	1.19	5.41	—	Sibiiu	—	—	4.26	2.44		
Várad-Velenceze	—	—	9.37	1.52	Apatia	7.33	11.36	4.17	—	Györök	—	4.13	6.19	Simeria (Piski)	1.48	6.08	—	Sibiiu — Copșa mică						
Fugyi-Vásárhely	—	—	9.59	2.11	Ágostonfalva	8.01	11.51	4.47	—	Pauliș	—	4.38	6.46	Deva	2.35	6.39	—	Sibiiu	—	—	10.25	11.47		
Mező-Telegd	—	7.14	10.28	2.34	Homorod	8.45	12.23	5.42	—	Radna-Lipova	—	4.51	7.—	Branicica	3.04	7.04	—	Ocna	—	—	10.46	12.05		
Rév	—	7.42	11.36	3.18	Hașfalău	10.10	1.19	7.37	—	Conop	—	5.38	7.51	Gurasada	3.36	7.29	—	Loamneș	—	—	11.09	12.29		
Bratca	—	—	12.10	3.41	Sighișoara	10.39	1.37	8.21	—	Bérvava	—	5.57	8.10	Zam	4.25	8.12	—	Șeica mare	—	—	11.32	12.50		
Bucia	—	—	12.43	4.01	Elisabetopole	11.19	2.05	9.05	—	Soborșin	—	6.42	8.58	Soborșin	5.09	8.49	—	Copșa mică	—	—	11.52	1.07		
Cincia	—	8.31	1.31	4.26	Medias	11.54	2.25	9.43	—	Zam	—	7.14	9.28	Bérvava	5.56	9.29	—	Cucerdea — Oșorheiu						
Huedin	—	9.01	2.56	5.08	Copșa mică	12.37	2.41	10.02	—	Gurasada	—	7.43	9.56	Conop	6.18	9.49	—	Cucerdea	4.40	10.00	3.50	12.19		
Stana	—	—	3.29	5.27	Micăsasa	12.56	—	6.06	—	Ilia	—	8.01	10.17	Radna-Lipova	6.57	10.23	6.14	Cheța	5.10	10.31	4.21	12.50		
Aghireș	—	—	4.—	5.50	Blaș	1.30	3.13	6.20	—	Branicica	—	8.21	10.38	Pauliș	7.12	10.37	6.30	Luduș	5.31	10.53	4.43	1.12		
Ghirbou	—	—	4.18	6.02	Crăciunel	1.45	—	6.59	—	Deva	—	8.47	11.05	Györök	7.27	10.52	6.47	M. Bogat	5.41	11.03	4.43	1.22		
Nadisul ung.	—	—	4.36	6.24	Teiuș	2.34	3.45	7.15	—	Simeria (Piski)	—	9.40	11.55	Glogovaț	7.56	11.18	7.17	Cipeu-Iernut	6.18	11.44	5.31	2.03		
Cluș	12.05	10.16	—	6.43	Aiud	2.55	4.01	8.—	—	Orăștia	—	10.10	12.24	Arad	8.10	11.32	7.32	Kerelő-Sz.-Pál	6.33	12.00	5.46	2.18		
Apahida	12.31	—	—	7.03	Vințul de sus	3.17	—	8.29	—	Șibot	—	10.34	12.53	Szolnok	9.—	12.20	8.10	Nireșteu	6.56	12.26	6.10	2.45		
Ghiriș	2.16	11.25	—	7.26	Uioara	3.24	—	8.55	—	Vințul de jos	—	11.04	1.22	Budapesta	2.39	4.53	12.—	Oșorheiu	7.15	12.46	6.30	3.05		
Cucerdea	3.32	11.45	—	9.43	Cucerdea	3.36	4.29	9.04	—	Alba-Iulia	—	11.21	1.40	Viena	7.10	8.16	2.10	Oșorheiu — Cucerdea						
Uioara	3.41	—	—	9.51	Ghiriș	4.11	4.50	9.32	—	Teiuș	—	12.05	2.24											
Vișeu de sus	3.50	—	—	9.58	Apahida	5.36	—	10.32	—	Simeria (Piski) — Petroșeni					Arad — Timișoara									
Aiud	4.25	12.08	—	10.24	Cluș	5.56	5.58	12.32	—															
Teiuș	5.10	12.29	—	10.59	Nadisul ung.	6.08	6.08	12.59	8.—															
Crăciunel	5.44	—	—	11.28	Ghirbou	6.29	—	—	8.34															
Blaș	6.02	12.57	—	11.44	Aghireș	6.45	—	—	8.59															
Micăsasa	6.40	—	—	12.18	Stana	7.—	—	—	9.56															
Copșa mică	7.—	1.32	5.40	1.01	Cluș	7.26	—	—	10.16															
Medias	—	1.45	6.01	1.22	Nadisul ung.	7.48	7.14	—	11.04															
Elisabetopole	—	2.06	6.40	1.56	Ghirbou	7.48	7.43	—	12.17															
Sighișoara	—	2.38	7.35	2.44	Apahida	8.28	—	—	12.47															
Hașfalău	—	2.50	8.01	3.02	Bucia	8.47	—	—	1.21															
Homorod	—	3.48	10.05	4.41	Bratca	9.06	—	—	2.05															
Ágostonfalva	—	4.19	11.02	5.30	Rév	9.26	8.22	—	3.08															
Apatia	—	4.34	11.37	6.03	Mező-Telegd	10.01	8.48	—	3.39															
Feldioara	—	4.53	12.32	6.35	Fugyi-Vásárhely	10.20	—	—	3.55															
Brașov	5.30	1.50	—	7.14	Várad-Velenceze	10.30	—	—	4.06															
Timiș	—	6.07	2.48	—	Oradea-mare	10.37	9.13	—	—															
Predeal	—	7.30	3.23	—	P. Ladány	10.51	9.18	10.37	—															
București	—	11.35	9.40	—	Szolnok	12.50	10.38	1.45	5.35															
					Budapesta	3.06	12.14	5.34	8.22															
					Viena	6.—	2.10	10.05	10.30															
						3.—	8.—	6.05	—															

Nota: Numerele cele grase înseamnă oarele de noapte.